

Daniels bok – nummer tjueseks

Nebukadnesars sju tider: et profetisk billedteppe som avdekker hedenskap, pavedømme og Amerikas forente stater

Jeff Pippenger

2023-12-21

Symbolet med Nebukadnesar i kapittel fire er forbløffende. Hans «sju tider» foregrep de tidsperiodene da hedenskapen (det daglige) og pavedømmet (ødeleggelsens overtredelse) trampet ned helligdommen og hæren.

Så hørte jeg en hellig tale, og en annen hellig sa til den som talte: Hvor lenge varer synet om det daglige offer og den ødeleggende overtredelsen, så både helligdommen og hæren blir gitt til å trampes ned? Daniel 8:13.

Nedtrampingen av «både helligdommen og hæren», omtalt i vers tretten, representerer de «sju tider» som var den siste av Guds to harmperioder; og Nebukadnesars «sju tider» representerer de «sju tider» som var den første av Guds harmperioder, men begge fremstilles profetisk som den samme linjen.

Og jeg vil strekke Samarias målesnor over Jerusalem og Akabs hus' lodd; og jeg vil tørke Jerusalem rent, slik en tørker et fat, tørker det og vender det opp ned. 2 Kong 21:13.

Daniel kapittel åtte, og vers tretten, omhandler den andre linjen av Guds harme, slik den ble ført over det sørlige riket Juda, med begynnelse i 677 f.Kr. Nebukadnesars «sju tider» representerer linjen av Guds første harme, slik den ble ført over det nordlige riket Israel, med begynnelse i 723 f.Kr. Nebukadnesars «sju tider» representerer tolv hundre og seksti år da hedenskapet nedtrakk helligdommen og hæren, etterfulgt av de tolv hundre og seksti år da pavedømmet nedtrakk helligdommen og hæren.

Pavedømmet er ganske enkelt hedenskap ikledd bekjennelsen til kristendommen. «Døpt hedenskap», så å si. Det finnes intet som representerer Kristus eller kristendommen i katolisismen. Verden lærte dette faktum gjennom Mørketidens historie, men siden 1798 har verden glemt det. Pavemakten har det samme hjerte som hedenskapet. Religionen og religionenes ritualer er identiske. Nebukadnesars dom på «sju tider» besto i at han fikk et dyrs hjerte. Det dyrehjertet han fikk, var det hjerte som representerte hedenskapets religion, enten det var åpent hedenskap eller tildekket hedenskap i form av katolisismen. Søster White identifiserer at dragen i Åpenbaringen tolv er Satan, men i en sekundær forstand er den hedensk Roma.

«Selv om dragen i første rekke representerer Satan, er den således, i sekundær forstand, et symbol på det hedenske Roma.» The Great Controversy, 439.

Dyret som Nebukadnesar representerte i «sju tider», var dragens dyr i tolv hundre og seksti dager, og deretter katolisismens dyr i ytterligere tolv hundre og seksti dager. Ved slutten av disse dagene er Nebukadnesar et symbol på De forente stater, som til sist er den falske profet. Profetisk

representerte Nebukadnesar dragen, dyret og den falske profet, som er de trefoldige makter som utgjør det åndelige Babylon, og som leder verden til Harmageddon. Nebukadnesar representerer det bokstavelige Babylon, og ved å gjøre dette ble han brukt som et symbol på alle de tre maktene som utgjør de siste dagers åndelige Babylon.

For å kunne gjenkjenne den symbolikken som nettopp er identifisert, er det viktig først å plassere Nebukadnesar i 1798, når hans rike blir gjenopprettet ved slutten av de «sju tider». Vi vil fastslå dette veimerket i Daniel kapittel fire, før vi begynner å gå gjennom kapitlet på en mer systematisk måte.

Ved «endetiden» i 1798 ble Daniels bok åpnet, og boken oppfylte da sin hensikt ved å frambringe et stadig økende lys som ville prøve, rense og frambringe to klasser av tilbedere. Åpningen av Daniels bok markerer begynnelsen på den tredelte prøveprosessen som bygger på de sannheter som ble åpenbart på den tiden.

Og han sa: Gå bort, Daniel; for disse ord skal holdes skjult og forseglet inntil endetiden. Mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal fare ugudelig fram, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Det profetiske formålet med å åpne boken, som består av Daniels bok og Åpenbaringsboken, er å prøve den generasjonen som lever i den perioden av historien da boken blir åpnet. I Daniel 12 er det angitt tre tidsprofetier. Den første er de tolv hundre og seksti årene da de helliges makt skulle bli knust.

Men du, Daniel, lukk til ordene og forsegl boken inntil endetiden. Mange skal fare hit og dit, og kunnskapen skal bli stor. Så så jeg, Daniel, og se, der stod to andre, den ene på den ene bredden av elven og den andre på den andre bredden av elven. Og en sa til mannen som var kledd i lin, han som stod over elvens vann: Hvor lenge skal det vare før enden kommer på disse underfulle ting? Og jeg hørte mannen som var kledd i lin, han som stod over elvens vann, da han løftet sin høyre hånd og sin venstre hånd mot himmelen og svor ved ham som lever i all evighet at det skal være for en tid, tider og en halv tid; og når han har fullført å knuse kraften hos det hellige folk, skal alle disse ting være fullendt. Daniel 12:4–7.

De to andre profetiske tidsperiodene i kapittel tolv er tolv hundre og nitti dager og tretten hundre og trettifem dager.

Og jeg hørte, men jeg forstod det ikke. Da sa jeg: Min herre, hva skal enden bli på disse ting? Og han sa: Gå bort, Daniel; for ordene skal holdes skjult og være forseglet inntil endens tid. Mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudelig, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Og fra den tid det stadige offer blir avskaffet og den ødeleggende styggedom blir reist opp, skal det være ett tusen to hundre og nitti dager. Salig er den som venter og når fram til ett tusen tre hundre og fem og tretti dager. Daniel 12:8–12.

I versene blir «endetiden» omtalt to ganger og definert som det tidspunkt da Daniels ord skulle bli avforseglet. De ordene som er gjenstand for å bli avforseglet ved «endetiden», er de tre profetiske

tidsperiodene på ett tusen to hundre og seksti (en tid, tider og en halv tid), ett tusen to hundre og nitti, og ett tusen tre hundre og trettifem. To av de tre periodene blir definert som «dager». To av de tre endte i 1798, og den tredje endte helt ved slutten av 1843. Det er helt ved slutten av 1843, for verset sier: «salig er den som venter og når fram til ...»

Ordet «kommer» betyr berører. Salig er derfor den som venter, og som også berører den første dagen i 1844. Nølingstiden i lignelsen om de ti jomfrueene begynte ved den første skuffelsen i millerittisk historie, og denne skuffelsen inntraff på den aller siste dagen i 1843, og den aller siste dagen i 1843 berører den aller første dagen i 1844. Velsignelsen ved å vente begynte da nølingstiden begynte ved den første skuffelsen.

Det er langt mer å ta opp i disse versene, men poenget vi her betrakter, er Daniels profetiske rolle. Hensikten med Daniels bok, som Daniel representerer i avsnittet, er å frembringe en tredelt prøveprosess når boken blir åpnet. Daniel fikk befaling om å gå bort inntil endetiden, da boken skulle åpnes. Avslutningen av kapitlet understreker hva som vil skje når endetiden kommer.

Men gå du din vei inntil enden kommer; for du skal hvile, og stå opp til din lodd ved dagenes ende. Daniel 12:13.

Daniels bok skulle stå fram på sin plass ved enden av Daniels profetiske dager.

«Når Gud gir et menneske et særlig arbeid å utføre, skal han stå på sin post og plass slik Daniel gjorde, rede til å svare på Guds kall, rede til å oppfylle Hans hensikt.» Manuscript Releases, bind 6, 108.

Ved endetiden i 1798 stod Daniel i sin lodd, hvilket i vers tretten uttrykkes som «ved dagenes ende». Slutten på Nebukadnesars forvisning på «sju tider» identifiserer 1798, for den ble avsluttet «ved dagenes ende».

Og ved dagenes ende løftet jeg, Nebukadnesar, mine øyne opp mot himmelen, og min forstand vendte tilbake til meg, og jeg lovet Den Høyeste, og jeg priste og æret ham som lever evindeligh, han hvis herredømme er et evig herredømme, og hans rike varer fra slekt til slekt. Og alle jordens innbyggere er aktet som intet; og han gjør etter sin vilje både blant himmelens hær og blant jordens innbyggere; og ingen kan holde hans hånd tilbake eller si til ham: Hva gjør du? På samme tid vendte min forstand tilbake til meg; og til mitt kongerikes herlighet vendte min ære og glans tilbake til meg; og mine rådgivere og mine stormenn søkte meg igjen; og jeg ble grunnfestet i mitt kongerike, og overmåte stor majestet ble lagt til meg. Nå priser og opphøyer og ærer jeg, Nebukadnesar, himmelens Konge, han hvis gjerninger alle er sannhet, og hvis veier er rettferdig dom; og dem som vandrer i hovmod, makter han å fornedre. Daniel 4:34–37.

Uttrykket «enden på dagene» betegner endetiden i 1798. Nebukadnesar var da blitt stadfestet i sitt rike, som ikke lenger var dyrenes historie fra hedenskap og pavedømme. På dette tidspunktet representerte Nebukadnesar en fullt omvendt mann, og ved dette representerte han jorddyret i Bibelens profeti, som begynte å herske i 1798, og det begynte som et lam, skjønt det var bestemt til til slutt å tale som en drage. Han representerer jorddyret som skulle herske i sytti symbolske år til

oppfyllelse av Jesaja tjuetre, slik hans bokstavelige rike hersket i sytti bokstavelige år. Symbolikken er «lufttett».

Nebukadnesar representerer en profetisk forbindelse mellom de tre maktene som er fremstilt i Åpenbaringen kapittel tolv og tretten. Der blir de identifisert som dragen, dyret fra havet og dyret fra jorden. I Åpenbaringen seksten blir de identifisert som de tre maktene som fører verden til Harmageddon. Nebukadnesars «sju tider» knytter alle disse tre dyrene sammen, for det bokstavelige Babylon illustrerer det åndelige Babylon, og den samme profetiske linjen som finnes i Daniels bok, tas opp igjen i Åpenbaringens bok, for de to bøkene fullkommengjør hverandre.

Nebukadnesar representerer 1798 som et profetisk bindeledd mellom dragen, dyret og den falske profet. 1798 var «endetiden» for den første engels budskap og den millerittiske historie. William Miller ble ledet til å bygge hele sin profetiske struktur på sin erkjennelse av hedenskapets drage og katolisismens dyr, men han så ikke De forente stater som jorddyret og den falske profet. Han kunne se historien forut for «endetiden» i 1798, men fremtiden lå ennå i fremtiden. Ved «endetiden» i 1989 ville da alle tre makter bli erkjent.

Åpningen av den profetiske erkjennelsen av dragen og dyret i 1798 er framstilt ved Ulai-elven i kapittel sju, åtte og ni. Åpningen av den profetiske erkjennelsen av dragen, dyret og den falske profet i 1989 er framstilt ved Hiddekel-elven i kapittel ti, elleve og tolv. Nebukadnesar representerer den første engels bevegelse som ankom i 1798, og han er et forbilde på Belsasar, som representerer den tredje engels bevegelse som ankom i 1989. Av denne grunn representerer Nebukadnesars andre drøm, i kapittel fire, den første engels budskap.

Nebukadnesars «sju tider» ble avsluttet ved «endens tid» i 1798, med ankomsten av advarselsbudskapet om den kommende dom. Ved «dagens ende» er han en omvendt mann og representerer således det republikanske hornet på dyret fra jorden, da det var likt et lam. Samtidig representerer han det filadelfiske protestantiske hornet på dyret fra jorden.

Som Babylons første konge er han et forbilde på Belsasar, Babylons siste konge. Hans dom ble forutskygget ved Nimrods dom og var i sin tur et forbilde på Belsasars dom. Hans dom representerte innledningen til den undersøkende dom den 22. oktober 1844.

Kongen Nebukadnesar, til alle folk, nasjoner og tungemål, som bor over hele jorden: Fred bli mangfoldig til dere. Jeg fant det godt å kunngjøre de tegn og under som den høyeste Gud har gjort mot meg. Hvor store er ikke hans tegn, og hvor mektige hans under! Hans rike er et evig rike, og hans herredømme varer fra slekt til slekt. Jeg, Nebukadnesar, levde i ro i mitt hus og blomstret i mitt palass. Da så jeg en drøm som gjorde meg redd, og tankene på mitt leie og mitt hodes syner forferdet meg. Daniel 4:1–5.

Drømmen gjorde Nebukadnesar redd, og drømmens symbolikk fremstiller den første engels evige evangelium, som befaler menneskene å «frykte Gud».

Og jeg så en annen engel fly midt over himmelen, med et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, og for hver nasjon og stamme og tunge og folk, idet han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære; for timen for hans dom er kommet. Og tilbe ham som gjorde

himmelen og jorden og havet og vannkildene. Åpenbaringen 14:6, 7.

Det evige evangelium er et budskap i tre trinn. Det første trinnet, slik det er fremstilt ved den første engelen, er å frykte Gud; det andre trinnet er å gi ham ære; og det tredje er fremstilt ved timen for hans dom. «Ære» representerer karakter, og det andre «la oss gå» i fortellingen om Nimrods opprør er stedet hvor byens og tårnets karakter ble undersøkt. Det var en undersøkende dom.

Sammenslutningen av kirke og stat er dyrets bilde, og Nimrods andre trinn besto i å åpenbare dyrets bilde; men det andre trinnet i det evige evangelium frembringer en herliggjørelse av Guds karakter, ikke Nimrods.

Nebukadnesars frykt er et symbol på den første prøven, likesom Daniels valg om ikke å spise Babylons kost var det, for Daniel fryktet Gud. Den første engelen kom inn i historien i 1798, og ble deretter gitt kraft den 11. august 1840. Nebukadnesars drøm fastslår ankomsten av det første budskap ved endetiden i 1798.

Jeg så en drøm som gjorde meg redd, og tankene på mitt leie og hodets syner forferdet meg. Derfor gav jeg befaling om at alle Babylons vise menn skulle føres inn for meg, så de kunne gjøre meg kjent med tydningen av drømmen. Da kom spåmennene, stjernetolkerne, kaldeerne og tegntyderne inn, og jeg fortalte dem drømmen; men de gjorde meg ikke kjent med dens tydning. Men til sist kom Daniel inn for meg, han som heter Beltsasar, etter navnet på min gud, og i ham er de hellige guders ånd. For ham fortalte jeg drømmen og sa: Beltsasar, du overhode for spåmennene, fordi jeg vet at de hellige guders ånd er i deg, og intet mysterium volder deg vanskelighet, så fortell meg synene i den drømmen jeg har sett, og dens tydning. Daniel 4:5–9.

Ankomsten av det første budskapet ved endetidens tid i 1798, som er framstilt ved Nebukadnesars frykt, markerer tidspunktet da Daniels bok skulle åpnes.

Men du, Daniel, lukk til ordene og forsegl boken inntil endetiden; mange skal fare hit og dit, og kunnskapen skal bli stor. ... Og han sa: Gå bort, Daniel; for ordene skal holdes skjult og forseglet inntil endetiden. Mange skal bli rensset og gjort hvite og lutret; men de ugudelige skal handle ugudelig, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de forstandige skal forstå. Daniel 12:4, 9, 10.

Da Daniels bok ble åpnet ved «endetiden», ble mennesker kalt til å komme og granske kunnskapens vekst, og dette kallet frembrakte til sist to klasser av tilbedere. Den ene klassen kunne ikke forstå, og den andre klassen kunne forstå. Babels vise menn, fremstilt som «spåmennene, stjernetolkerne, kaldeerne og tegnsutleggerne», kunne ikke forstå, men Daniel forstod. De babylonske «vise menn» kunne ikke forstå, og representerer derfor de ugudelige. Daniel representerte de vise.

Vi vil fortsette med Daniel kapittel fire i den neste artikkelen.

«De som er utro i Guds verk, mangler prinsippfasthet; deres motiver er ikke av en slik karakter at de vil lede dem til å velge det rette under alle omstendigheter. Guds tjenere skal til enhver tid føle at de er under sin arbeidsgivers øye. Han som overvåket Belsasars vanhellige fest, er til stede i alle våre institusjoner, i kjøpmannens kontor, i det private verksted; og den blodløse

hånd nedtegner like sikkert din forsømmelse som den nedtegnet den fryktinngytende dom over den gudsbespottelige kongen. Belsasars domfellelse ble skrevet med ildskrift: 'Du er veid på vektskålen og funnet for lett'; og dersom du unnlater å oppfylle dine gudgitte forpliktelser, skal din domfellelse bli den samme.» Messages to Young People, 229.